To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 360/2012

z dne 25. aprila 2012

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 114, 26.4.2012, str. 8)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Komisije (EU) 2018/1923 z dne 7. decembra 2018	L 313	2	10.12.2018
►M2	Uredba Komisije (EU) 2020/1474 z dne 13. oktobra 2020	L 337	1	14.10.2020

▼B

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 360/2012

z dne 25. aprila 2012

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena

(Besedilo velja za EGP)

Člen 1

Področje uporabe in opredelitve

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) pomoč za podjetja, dejavna na področju ribiškega in ribogojskega sektorja, kakor jo zajema Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 ([1]);

(b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov;

(c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih:

(i) če je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine zadevnih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih zadevna podjetja dajo na trg;

(ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;

(d) pomoč za z izvozom povezane dejavnosti v tretje države ali države članice, kot je pomoč, neposredno povezana z izvoženimi količinami, z ustanovitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;

(e) pomoč, pogojeno s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega blaga;

(f) pomoč za podjetja, dejavna v sektorju premogovništva, kakor je opredeljena v Sklepu Sveta 2010/787/EU ([2]);

(g) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju cestnih prevozov blaga za najem ali plačilo;

(h) pomoč, dodeljeno podjetjem v težavah.

Če so podjetja dejavna v sektorjih iz točk (a), (b), (c) ali (g) prvega pododstavka kot tudi v sektorjih, ki niso izključeni iz področja uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja samo za pomoč, dodeljeno v zvezi s temi drugimi sektorji ali dejavnostmi, pod pogojem, da države članice

([1]) UL L 17, 21.1.2000, str. 22.
([2]) UL L 336, 21.12.2010, str. 24.

▼B

na ustrezen način, na primer z ločitvijo dejavnosti ali stroškov, zagotovijo, da dejavnosti v izključenih sektorjih ne prejemajo pomoči *de minimis* v okviru te uredbe.

▼M2

2a. Z odstopanjem od točke (h) odstavka 2 se ta uredba uporablja za podjetja, ki 31. decembra 2019 niso bila v težavah, vendar so postala podjetja v težavah v obdobju od 1. januarja 2020 do 30. junija 2021.

▼B

3. V tej uredbi:

(a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode iz seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov;

(b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;

(c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu, ter vsake dejavnosti, s katero se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.

Člen 2

Pomoč *de minimis*

1. Za pomoč, dodeljeno podjetjem za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril člena 107(1) Pogodbe in je zato izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjuje pogoje, določene odstavkih 2 do 8 tega člena.

2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen kateremu koli podjetju, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, ne sme presegati 500 000 EUR v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

Ta zgornja meja se uporablja ne glede na obliko pomoči *de minimis* in ne glede na dejstvo, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali delno financira s sredstvi Unije. Obdobje se določi ob upoštevanju proračunskih let, ki veljajo za podjetje v zadevni državi članici.

3. Zgornja meja, določena v odstavku 2, se izrazi v denarni dotaciji. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Kadar se pomoč dodeli v obliki, ki ni dotacija, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu dotacije pomoči.

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira do svoje vrednosti, ki jo ima ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob času dodelitve dotacije.

▼B

4. Ta uredba se uporablja le za pomoč, pri kateri je mogoče vnaprej brez ocene tveganja natančno izračunati bruto ekvivalent dotacije („pregledna pomoč“). Pri tem je treba zlasti izpostaviti naslednje:

(a) pomoč v obliki posojil se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, kadar se bruto ekvivalent dotacije izračuna na podlagi referenčne mere, ki se uporablja v času odobritve dotacije;

(b) pomoč v obliki dotoka svežega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek dotoka javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*;

(c) pomoč v obliki ukrepov rizičnega kapitala se ne obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevna shema rizičnega kapitala predvideva kapital samo do zgornje meje pomoči *de minimis* za vsako ciljno podjetje;

(d) individualna pomoč, predvidena v okviru jamstvene sheme za podjetja, ki niso podjetja v težavah, se obravnava kot pregledna pomoč *de minimis*, kadar zajamčeni del posojila, predvidenega v okviru takšne sheme, ne presega 3 750 000 EUR na podjetje. Če zajamčeni del posojila, kateremu je jamstvo namenjeno, znaša le določen delež te zgornje meje, se šteje, da bruto ekvivalent dotacije tega jamstva ustreza istemu deležu zgornje meje iz odstavka 2. Jamstvo ne presega 80 % posojila, kateremu je namenjeno. Jamstvene sheme se prav tako obravnavajo kot pregledne, če:

(i) je bila metodologija za izračun bruto ekvivalenta dotacije jamstev sprejeta pred izvajanjem sheme, potem ko je bila ta metodologija priglašena Komisiji v okviru uredbe, ki jo je Komisija sprejela na področju državne pomoči; in

(ii) odobrena metodologija izrecno obravnava vrsto jamstev in vrsto zadevnih transakcij, ki so jim jamstva namenjena, v okviru uporabe te uredbe.

5. Če skupni znesek pomoči *de minimis*, ki je v okviru te uredbe dodeljena podjetju, ki opravlja *storitve* splošnega gospodarskega pomena, presega zgornjo mejo iz odstavka 2, se ta uredba ne uporablja za navedeni znesek niti za del tega zneska, ki te zgornje meje ne presega. V takem primeru se ta uredba za ta ukrep pomoči ne sme uporabljati.

6. Skupaj s pomočjo *de minimis* se v okviru te uredbe v zvezi z istimi upravičenimi stroški ne sme dodeliti še državna pomoč, če bi takšna kumulacija povzročila intenzivnost pomoči, ki presega že določeno intenzivnost za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali v sklepu, ki ga je sprejela Komisija.

7. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se lahko dodeli skupaj s pomočjo *de minimis* na podlagi drugih uredb *de minimis* do zgornje meje iz odstavka 2.

▼B

8. Pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe se ne sme dodeliti skupaj s kakršnim koli nadomestilom v zvezi z opravljanjem iste storitve splošnega gospodarskega pomena ne glede na to, ali pomeni državno pomoč ali ne.

Člen 3

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju na podlagi te uredbe dodeliti pomoč *de minimis*, to podjetje pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči (izraženem v bruto ekvivalentu dotacije) za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena, za katero je dodeljena, in ob izrecnem sklicevanju na to uredbo, z navedbo njenega naslova in mesta objave v *Uradnem listu Evropske unije*, navede, da gre za pomoč *de minimis*. Kadar je pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo dodeljena različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni to obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru sheme. V takem primeru se fiksni znesek uporabi za določitev, ali se upošteva zgornja meja iz člena 2(2). Država članica od podjetja, ki opravlja storitve splošnega gospodarskega pomena, pred dodelitvijo pomoči pridobi tudi pisno izjavo ali izjavo v elektronski obliki o kakršni koli drugi prejeti pomoči *de minimis*, dodeljeni v zadevnem proračunskem letu ali v obdobju dveh prejšnjih proračunskih let na podlagi te uredbe ali katere koli druge uredbe *de minimis*.

Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele potem, ko preveri, da se s tem skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene zadevnemu podjetju, ne bo zvišal na raven, ki bi presegala zgornjo mejo iz člena 2(2), ter da so bila upoštevana pravila o kumulaciji iz člena 2(6), (7) in (8).

2. Če je država članica vzpostavila centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih podjetjem, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena, dodeljuje kateri koli organ v tej državi, prvi pododstavek odstavka 1 preneha veljati od trenutka, ko register zajema obdobje treh let.

3. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Tako zbrane evidence vsebujejo vse informacije, potrebne kot dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo 10 proračunskih let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemah pomoči *de minimis* se hranijo 10 let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru takšne sheme. Komisija lahko od zadevne države

▼B

članice pisno zahteva, da v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, še zlasti skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje na podlagi te uredbe in drugih uredb *de minimis*.

Člen 4

Prehodne *določbe*

Ta uredba se uporablja za pomoč *de minimis*, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, pred njenim začetkom veljavnosti, če ta pomoč izpolnjuje pogoje iz členov 1 in 2. Vsako pomoč za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, se oceni v skladu z ustreznimi sklepi, okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

Po prenehanju uporabe te uredbe lahko izvajanje kakršne koli pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, poteka še nadaljnjih šest mesecev.

Člen 5

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

▼M2

Uporablja se do 31. decembra 2023.

▼B

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.